

Umět toužit

Pozdrav

Milé sestry a milí bratři, přátelé a hosté vítám Vás na těchto bohoslužbách, v neděli Zjevení Páně, slovy apoštolskými: *Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen*

Introit (Žalm 102, 12-13; 16-18)

12 *Mé dny jsou jak stín, který se prodlužuje, usychám jako bylina.*

13 *Ty však, Hospodine, ty zůstáváš věčně, budeš připomínán ve všech pokoleních.*

16 *A budou se bát Hospodinova jména pronárody, tvé slávy všichni králové země,*

17 *protože Hospodin vybuduje Sijón, ukáže se ve své slávě*

18 *a k modlitbě bezmocných se skloní, jejich modlitbami nepohrdne.*

Píseň: EZ 637 - Už svítá jasný bílý den

Modlitba

Z knihy modliteb

I. Čtení (Gal 4, 1-11)

1 *Chci říci: Pokud je dědic nezletilý, ničím se neliší od otroka, ač je pánem všeho.*

2 *Je podřízen poručníkům a správcům až do doby, kterou otec předem stanovil.*

3 *Tak i my, když jsme byli nedospělí, byli jsme otroky vesmírných mocí.*

4 *Když se však naplnil stanovený čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného z ženy, podrobeného zákonu,*

5 *aby vykoupil ty, kteří jsou zákonu podrobeni, tak abychom byli přijati za syny.*

6 *Protože jste synové, poslal Bůh do našich srdcí Ducha svého Syna, Ducha volajícího Abba, Otče.*

7 *A tak už nejsi otrok, nýbrž syn, a když syn, tedy z moci Boží i dědic.*

8 *Dříve jste však neznali Boha a byli jste otroky bohů, kteří ve skutečnosti bohy nejsou.*

9 *Nyní jste však Boha poznali; lépe řečeno: byli jste od Boha poznáni. Jak to, že se zase navracíte k těm bezmocným a ubohým mocnostem a chcete se jim dát znovu do otroctví?*

10 *Dodržujete ustanovení pro dny a měsíce, období a roky!*

11 *Bojím se, aby úsilí, které jsem vám věnoval, nebylo nakonec nadarmo.*

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Slůvko dětem (Největší přikázání a chudá vdova)

Co nejvzácnějšího mi můžete dnes darovat? Co máte s sebou? Co dají lidé? 4 košíky

Píseň: EZ 297 - Děkujem ti, Pane Bože

Píseň: EZ 694 - Z milosti tak hojné, štědře ukázané

Kázání (Mt 2, 1-2)

1 Když se narodil Ježíš v judském Betlémě za dnů krále Heroda, hle, mudrci od východu se objevili v Jeruzalémě a ptali se:

2 „Kde je ten právě narozený král Židů? Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit.“

Bratři a sestry, milí přátelé a hosté.

Dnes je neděle zvaná **Epifanie**, tj. Osvícení/Zjevení (Pána pohanům) nebo také neděle Tříkrálová. Z Písma si připomínáme událost, kdy mágové, mudrci, patrně vzdělaní hvězdáři odněkud z Persie, se přijeli poklonit novorozenému židovskému králi, kterého po určitých těžkostech v Jeruzalémě – nakonec našli v Betlémě. Kromě proroctví Písma je na místo přivedla **hvězda**, která se jim ukázala – zjevila kdesi na východě (odtud Epifanie). Poté, co se mudrci poklonili Ježíši a předali Mu své dary, vrátili se do své země.

Příběh Zjevení je barvitý, dramatický a plný tajemství. Jeho postavy dobře známe: jsou to mudrci (astrologové?) z východu (z daleka), Herodes (krutý tyran), Maria a její dítě (kdo to dítě opravdu je?). Známe také hvězdu, která mudrce zaujala a dovedla je do Betléma, a dary, které ti cizinci přinesli: zlato, kadidlo a myrhu (co symbolizují?).

Můžeme do toho **příběhu vstoupit**. Můžeme i my dnes nahlédnout do tohoto starodávného příběhu, aby se i nám dostalo zjevení (epifanie), které lidé zažili v Betlémě. Jejich cesta, stejně jako naše, měla své výšiny a údolí, období jasu a pochybností, sny, které je vedli kupředu (hvězda) a klamavé lákání světských hodnot (Herodes). Ale nakonec byli u dítěte Ježíše osvíceni a „*padli na zem a klaněli se mu*“.

Mudrci putují do Betléma. Jejich pouť promlouvá i k nám: jsme **povoláni** kráčet k Bohu, protože on je tou hvězdou, která osvětluje nebe života a řídí naše kroky. Kde však pouť mudrců k Ježíši začala? Co vedlo tyto muže z Východu k tomu, aby se vydali na cestu?

Měli skvělé **alibi**, nemuseli se nevydat na dlouho cestu do neznáma. Byli to mudrci a astrologové, měli slávu a bohatství. Jakmile dosáhli takového kulturního, sociálního a ekonomického zabezpečení, mohli se spokojit s tím, co znali a co měli, měli pohodlní. **Místo toho se nechali vyrušit**. Nechali se znepokojit otázkou a znamením: „*Kde je ten, který se narodil? Viděli jsme vycházet jeho hvězdu...*“ (Mt 2,2). Jejich srdce se nenechává znečitlivět v **doupěti netečnosti a rezignaci**, ale žízni po světle; není zlenivělé, ale rozněcuje se touhou po nových obzorech. Jejich oči nejsou obráceny k zemi, ale jsou to okna otevřená do nebe.

Odkud se bere ten zdravý neklid, který je přivedl k putování? Je to jejich vnitřní tajemství: **umět toužit**. Toužit znamená udržovat při životě naději. Touha nás nutí hledat za hranicemi viditelného. Toužit znamená přijímat život jako tajemství, které nás přesahuje. Touha otevírá cestu, která nás zve, abychom se podívali dál, protože život není jen tady, ale také jinde.

I samotný Bůh nás stvořil: **uhnětené touhou**. Takto nás Bůh stvořil: plné touhy; zaměřené jako mudrci ke hvězdám. Bez nadsázky můžeme říci, že jsme tím, po čem toužíme. Protože jsou to touhy, které rozšiřují náš pohled a posouvají život dál: dál za bariéry zvyku, dál za život zploštělý konzumem, dál za opakující se a unavenou víru, dál za strach vystavit se nebezpečí, angažovat se pro druhé a pro dobro. Náš život je cvičení v touze.

Bratři a sestry, stejně jako u mudrců, tak i u nás: **cesta životem a cesta víry** potřebuje touhu, tu naší vnitřní pohnutku. Mnohokrát žijeme zaparkovaní, bez tohoto impulsu touhy, který nás přivádí dál, vede nás vpřed. Ptejme se sami sebe: Jak jsme na tom s vírou? Nezůstali jsme příliš dlouho uvězněni v tradičním, dogmatickém, formálním náboženství, které už nezahřívá srdce a nemění životy? Vyvolávají naše slova a rituály v srdcích lidí touhu přiblížit se Bohu, nebo **mluvíme mrtvým jazykem**, který mluví jen sám o sobě a k sobě? Je smutné, když společenství už netouží a unavené se vleče v řízení věcí, místo aby se nechalo přemoci Ježíšem, rušivou a znepokojující radostí evangelia. Je smutné, když lidé zavírají dveře touhy. Je až k pláči, když naší jedinou cestou je sobectví.

Jako lidé jsme příliš pohlceni pozemskými mapami a zapomněli jsme pozvednout oči k nebi; jsme nasyceni mnoha věcmi, ale chybí nám touha po Bohu... Upnuli jsme se na své potřeby, na to, co budeme jíst a co si oblečeme (srov. Mt 6,25), a nechali jsme vyprchat touhu po tom, co je mimo nás. Ocitáme se v záchvatech

přejídání a v srdci často necítí nic. Uzavření lidí, uzavřená společenství, uzavřené rodiny, uzavření farářů, uzavřené touhy, které vedou ke smutku a lhostejnosti.

Dnes si položíme otázku: **Jak probíhá cesta naší víry?** Je zaparkovaná, nebo je venku na cestě? Víra, aby se mohla vydat na cestu a začít znovu, potřebuje touhu, aby se vystavila dobrodružství živého a intenzivního vztahu s Bohem.

Bratři a sestry nenechejme uhasit naše srdce zvykem a zklamáním! Ještě je čas, kdy se můžete vrátit k vyživující touze. Podívejme se na kroky mudrců a učinme z nich určité závěry.

1. **Vydávají se na cestu** při východu hvězdy: učí nás, že v životě stejně jako ve víře můžeme vždy začínat každý den znovu, protože víra není brnění, které nás spoutává, ale fascinující cesta, neustálý a neklidný pohyb.
2. **Mudrci se ptají:** ptají se, kde je Dítě. Učí nás, že je třeba klást otázky, pozorně naslouchat otázkám srdce, svědomí, protože tak často mluví Bůh, který nás oslovuje spíše otázkami než odpověďmi. Nechme se znepokojovat otázkami dětí, pochybnostmi, nadějemi a touhami lidí naší doby. Cesta znamená nechat se dotazovat.
3. **Mudrci také vyzývají.** Učí nás, že je potřebná odvážná víra, která se nebojí zpochybňovat logiku moci a která se stává pramenem spravedlnosti a bratrství ve společnosti, kde i dnes mnozí Herodové rozsévají smrt a za lhostejnosti mnohých zabíjejí chudé a nevinné.

Pamatujme na to, že **cesta víry** nachází podnět a naplnění v Boží přítomnosti. Touha nás vede k uctívání a uctívání nás nutí obnovovat svou touhu. Bůh naše touhy povznáší, očišťuje je, uzdravuje, zbavuje je sobectví a otevírá nás lásce k němu a k našim bratrům a sestrám.

A když půjdeme touto cestou každý den, budeme mít jistotu jako Mudrci, že i v nejtemnějších nocích svítí hvězda. Je to hvězda, která přichází, aby se postarala o naše křehké lidství. Jako mudrci pozvedněme hlavu, naslouchejme touze svého srdce, následujme hvězdu, kterou nad námi Bůh rozzáří. A jako neklidní hledači zůstaňme otevřeni **Božím překvapením**. Bratři a sestry, sněme, hledejme, klanějme se. A Kristus nás jako jítřenka v srdci povede právě tím správným směrem. Amen.

Modlitba

Pane dej nám odvahu věřit příkladu mudrců a jít za světlem, které nás povede za Tebou. Amen

Ticho – 30 sekund

Píseň: EZ 188 - Neskládejte v mocných naději

Ohlášky

Přímlovná modlitba

Náš Pane Ježíši, tys učinil, abychom měli vše potřebné k životu tvého lidu uprostřed tohoto světa. U tebe se za tento svět přimlouváme:

- Dej nám svého Ducha, abychom si uvědomovali a plně prožívali Boží přítomnost a blízkost, aby vzbuzoval víru u těch, kdo jí dosud odmítali.
- Dej nám svého Ducha, aby nás naplnil moudrostí a odvahou, a tak zaháněl každý strach z našich srdcí.
- Dej nám svého Ducha, ať nás učí porozumění vůči druhým a prosazování pokoje a míru, v malém v našich rodinách, na pracovištích, mezi sousedy, ale i ve velkém mezi celými národy.
- Dej nám svého Ducha, ať nás povzbuzuje k hlásání evangelia, ať v nás vzbuzuje radost z toho, že my sami jsme je vírou přijali, a činí nás věrohodnými.
- Dej nám svého Ducha, ať nás posiluje svou mocí v každé naší slabosti, ať nás podepírá svou silou, když klesáme pod nápor zlého.
- Dej nám svého Ducha, ať nás vede k otevřenosti pro potřeby druhých a k lásce a solidaritě, které nás nenechají chladnými a netečnými k volání o pomoc a smilování.
- Dej nám svého Ducha, aby nás uváděl do veškeré pravdy, aby nás uváděl na cestu následování, aby nás proměňoval k tomu, že poneseme ovoce Božího království.

Pane, svěřujeme ti v tichosti své osobní modlitby...

Vyslyš nás, prosíme, skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu.

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Slůvko dětí

Píseň: EZ 282 - Kéž bychom to uměli zpívat písňě chvály

Posláni (Řím 14,11-12)

11 Neboť je psáno: ‚Jako že jsem živ, praví Hospodin, skloní se přede mnou každé koleno a každý jazyk vyzná, že jsem Bůh.‘

12 Každý z nás tedy sám za sebe vydá počet Bohu.

Požehnání (Žalm 121,5-8)

Hospodin je tvůj ochránce, Hospodin je ti stínem po pravici.

Ve dne tě nezasáhne slunce ani za noci měsíc.

Hospodin tě chrání ode všeho zlého, on chrání tvůj život.

Hospodin bude chránit tvé vycházení a vcházení nyní i navěky.

Píseň: EZ 406 - Dej nám moudrost, odvahu pro dny obav